

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзп 418/06
30.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Мирослава Цветковића и Предрага Глигоријевића, чланова већа, саветника Мирјане Пузовић, записничара, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела спречавање доказивања из члана 207. став 2. у вези става 1. КЗ РС, одлучујући о захтеву осуђеног за испитивање законитости правноснажних пресуда Општинског суда у Тополи К. 150/03 од 6.10.2005. године и Окружног суда у Крагујевцу Кж. 123/06 од 4. априла 2006. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2006. године у присуству осуђеног АА и његових бранилаца, адвоката АБ и АВ, на основу чл. 431. и 432. у вези члана 425. став 1. Законика о кривичном поступку, донео је

П Р Е С У Д У

Уважењем захтева осуђеног АА, за испитивање законитости правноснажних пресуда, ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ пресуде Општинског суда у Тополи К. 150/03 од 6.10.2005. године и Окружног суда у Крагујевцу Кж. 123/06 од 4. априла 2006. године, тако што Врховни суд Србије противправне радње оптуженог АА правно квалификује као кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, за које му применом чл. 65. и 67. Кривичног законика изриче условну осуду, тако што му УТВРЂУЈЕ казну затвора у трајању од 30 (тридесет) дана и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико у року од 1 (једне) године од правоснажности пресуде осуђени не изврши ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора ће се урачунати време проведено у притвору од 22.9.2005. године до 6.10.2005. године, док у преосталом делу првостепена и другостепена остају неизмењене.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Тополи, пресудом К. 150/03 од 6.10.2005. године огласио је кривим оптуженог АА због кривичног дела спречавање доказивања из члана 207. став 2. у вези става 1. КЗ РС и осудио га је на казну затвора у трајању од 30 дана уз урачунавање времена проведеног у притвору од 22.9.2005. године од 6.10.2005. године.

Окружни суд у Крагујевцу, пресудом Кж. 123/06 од 4.4.2006. године одбио је жалбу браниоца оптуженог и потврдио пресуду Општинског суда у Тополи.

Захтев за испитивање законитости правоснажних пресуда поднео је осуђени из разлога предвиђених у члану 430. став 1. тачка 3. у вези члана 368. став 2. ЗКП, као и да је повређен кривични закон из члана 369. став 1. тачка 3. ЗКП у вези члана 430. став 1. тачка 5. ЗКП, с предлогом да Врховни суд Србије уважењем захтева, преиначи првостепену и другостепену пресуду и осуђеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац Србије, поднеском Ктр.І бр. 3050/06 од 5.10.2006. године дао је одговор у коме је навео да је наведени захтев неоснован и да га треба одбити.

Врховни суд је заказао седницу већа у смислу члана 431. став 5. ЗКП, на којој је присуствовао осуђени АА, браниоци осуђеног, адвокати АБ и АВ, па је након разматрања списка предмета, заједно са наведеним пресудама, предлог Републичког јавног тужиоца Србије, нашао:

- Да је захтев осуђеног АА за испитивање законитости правоснажних пресуда основан.

Наиме, у конкретној кривично-правној ствари је дошло до повреде кривичног закона на штету осуђеног из члана 369. став 1. тачка 4. ЗКП у вези члана 5. став 2. Кривичног законика.

До повреде кривичног закона на штету осуђеног је дошло на следећи начин:

Првостепени суд је пресудом К. 150/03 од 6.10.2005. године огласио кривим оптуженог АА, због кривичног дела спречавање доказивања из члана 207. став 2. у вези става 1. КЗ РС, због кога га је осудио на казну затвора у трајању од 30 дана у коју казну је урачунао и време које је оптужени провео у притвору.

Против првостепене пресуде жалбу је изјавио оптужени АА, а Окружни суд у Крагујевцу је као другостепени, пресудом Кж. 123/06 од 4.4.2006. године жалбу оптуженог одбио као неосновану, а пресуду Општинског суда у Тополи К. 150/03 од 6.10.2005. године, потврдио.

Врховни суд налази да је Окружни суд у Крагујевцу, као другостепени суд, био дужан да испитујући првостепену пресуду по службеној дужности испита и правилну примену кривичног закона, имајући у виду чињеницу да је у међувремену ступио на правну снагу кривични законик 1.1.2006. године (јер је седница већа одржана 4.4.2006. године), а који је кривично дело у питању сада предвидео чланом 336. став 2. Кривичног законика да је за то дело била прописана блажа казна од оне прописане чланом 207. став 1. КЗ РС, тако да је сходно одредби члана 5. став 2. Кривичног законика, требало применити кривични закон који је блажи за оптуженог. Но како, Окружни суд у Крагујевцу, као другостепени суд, није поступио на описан начин дошло је до повреде закона на штету осуђеног.

Стога је Врховни суд противправне радње осуђеног АА правно квалификовао као кривично дело спречавања и ометања доказивања из члана 336. став 2. Кривичног законика (имајући у виду прописану казну – новчану казну или казну затвора до 1 године).

У вези с тим, Врховни суд је нашао да у конкретном случају побијане пресуде треба преиначити и у погледу одлуке о кривичној санкцији, па је осуђеном АА применом одредаба чл. 65. и 67. Кривичног законика изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 30 дана и одредио да се неће извршити у случају да осуђени у року од 1 године не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у изречену казну затвора ће се урачунати време које је осуђени провео у притвору од 22.9.2005. до 6.10.2005. године, налазећи истовремено да ће време проверавања у трајању од 1 године бити довољно дуг период за проверавање личности осуђеног и да ће се условном осудом у свему постићи сврха њеног изрицања из члана 64. Кривичног законика.

У преосталом делу првостепена и другостепена пресуда остају неизмењене, обзиром да се није појавила знатна сумња у погледу истинитости одлучних чињеница утврђених у правоснажним пресудама, па је Врховни суд Србије на основу члана 432. у вези члана 425. став 1. Кривичног законика одлучио као у изреци пресуде.

Записничар Председник већа – судија

Мирјана Пузовић, с.р. Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО